

τῶν ὑπωροφώρων δένδρων· τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σπορά-
δην ἐκτιμῶν τῶν γρασιδίων, ἀμπελώνων καὶ σύκων,
ἐκτὸς μόνον τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ Κα-
λαμῶ, καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω
φορολογίαν προϊόντων τῆς γῆς, εἰσπράττονται διὰ λογα-
ριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ
τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἢ ἐν ἐνάγκῃ καὶ εἰδικῶν
ἐπιστάτων.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ ἀνωτέρω φόροι θέλουν πληρόνεσθαι εἰς χρήματα
κατ' ἐκτίμησιν γενομένην σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις
τοῦ ἐκτιμώμενου ἄρθρου· καὶ τῶν μὲν ὑπωροφώρων δένδρων,
κῆπων κλ. ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι εἰς δύο δόσεις,
τὴν αὐγούστου καὶ 15 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπελῶν
ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις ἔπεται εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ
τρύγου.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς ἀμπελούς τὸ προϊόν αὐτῶν
θέλει ἐκτιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς ἀμπελῶς κατὰ πασὸν καὶ ποιὸν
εἰς μούστον, ὁ δὲ φόρος θέλει ἐπιβάλεσθαι ἐπὶ τῇ θάσει
τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου τρεχοῦσας τιμῆς
τοῦ μούστου, βεβαιωμένης παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ
Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς, ὅστις προ-
ηγεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ
διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς
ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτι-
μητὴν ἐντὸς προσδιορισμένης προθεσμίας μετὰ παρέ-
λυσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου θέλει
διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Ἐν περιπτώσει
διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως
τρίτος διαιτητὴς διοριζόμενος πρὶν ἔτι ἀνταρῶσιν αἱ
διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου,
καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων παρὰ τοῦ διοικητοῦ.
Ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ
ἐκτελεστικοῦ καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως,
ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑπο-
διοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τόσον
ὁ ἐνοικιαστής, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος· δύνανται νὰ
ἐξαίρεσωσιν τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι
νομίμους αἰτίας· ἢ περὶ ἐξαίρεσεως αἵτησις φέρεται
ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἢ ἀπορ-
ρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἄμα τὸν
ἐπιδιαιτητὴν· ἢ ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικα-
στηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσβλητος.

Οἱ ἐκτιμηταὶ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους αὐτῶν γενομένην
ἐν γνώσει δολίαν ἢ ψευδῆ ἐκτίμησιν, εἴτε ὡς πρὸς τὸν
προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπελῶν, εἴτε ὡς πρὸς
τὸν τοῦ ποσοῦ καὶ ποιοῦ τοῦ προϊόντος εἰς οἶνον, θέλουν
θεωρεῖσθαι ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκεσθαι ἐνώπιον τῶν
ποινικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ

τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἐντὸς
τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνεστί πολλές
τοιούτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει
ὁ Διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ ἀντι-
μισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ
καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιαστὰ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν
ιδιαιτέρως συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτάωσιν· ἀλλ'
καὶ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενόμεναι διε-
νέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἄμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται
ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην καὶ ὁ φορολογού-
μενος ὑπογράφεται εἰς τὸ σιέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου
βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής· ἐν περιπτώσει
ἀλαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογρά-
φουσιν ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν εἰς ἱερεὺς τοῦ
χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειω-
θησόμενον ποτόν.

Ὁ ἐνοικιαστής ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ
ὑπογράψῃ τὸ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ
τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ
τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος
εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον.

Οἱ ἐνοικιαστὰ ὀφείλουν νὰ παραδώτουν τὰ στελέχη
τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη
τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῇ προ-
τίμῳ 500 μέχρι 3,000 δραχμῶν, ἀπιδιαιρούμενον παρὰ
τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ
ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ, καθ' ὅποιονδή-
ποτε τρόπον, ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα.

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅταν οἱ φόροι εἰσπράτ-
τωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν
ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει
τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25
μέχρι 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομέ-
νης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ
στικριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου
βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ
ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοι-
οῦτο φόρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, ῥητινοκα-
τραμίων δὲν γίνεται, μῆτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ
δημοσίου, ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διορίζει
ἐπὶ τούτῳ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλουν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐνοικία τῶν μὲν γκκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τούτέστι,

1 Ὀκτωβρίου	{	τοῦ 1842.
1 Νοεμβρίου		
1 Δεκεμβρίου		

1 Ἰανουαρίου	{	τοῦ 1843.
1 Φεβρουαρίου		

τῶν ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις

1 Φεβρουαρίου	{	1843.
1 Μαρτίου		

Ἄρθρ. 23.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικούς παρέδρους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις, τῶν δημοσίων προσόδων τῶν δήμων ἢ τῶν χωρίων αὐτῶν εἴτε ὡς ἐνοικιαστὴς εἴτε ὡς ἐγγυητὴ καὶ πληρωτὴ, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας θέλει υποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. καὶ θέλει γίνεσθαι ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίζωνται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 25.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ παρουσίας τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλώνῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἄδειαν ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποσφραγίσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἤθελεν ἀναβάλλει ἐπὶ 24 ὥρων μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ τοὺς μετρήσῃ, πλην ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ παρέδρου καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρον. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἀλώνι του, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην υπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν

εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κατὰ τὴν τῆς κλήσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ἢ νὰ προβῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως, ἢ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τὸ μέτρον τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος, ἀποποιηθῶσι καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν των, συνδρομήν, ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, υποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καταδίωξιν, οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίας των φροντίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀποχωσας ἀποδείξεις τόσον περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὼν εἰς τὸ χωρίον ἠρνήθη τὰς ζητηθείσας ἀδείας.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωση τοῦ ἐπομένου, μὲ πρόστιμον 3 — 5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 27.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελεν συγκομίσαι λαθρῶς, ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύψῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὅποιονδήποτε τρόπον προσπαθῇ ν' ἀποστερήσῃ τὸν ἀρμόδιον ἐνοικιαστήν ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλουμένων φόρων, υποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπρὸςπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἔγινε, ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποιοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψατα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἰσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, ἢ ὑποεπιτάτης τῆς εἰσπράξεως, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπραχθῇ τὸ πλημμελημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινήθῃ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πημμελειοδικείου δὲ ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου διοικητικοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων παρανομη-

μάτων θέλει εκτελεῖσθαι ἀπὸ τῶν Δημάρχων ἢ δημοτικῶν Παρέδρων ἢ τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν εκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 28.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως:

α. Τῶν μὲν ἀσταχυοφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου μετρούμενων διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλώνιων. Ἡ ῥύθμη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν ν' ἀρίθουν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημονίαν ἢ εἰς δεμάτια.

β. Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζεται ἀμέσως δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀκοπᾶνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους. Ἐπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου. Τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιωρίζει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται, ἐντὸς σακκίου, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδιαιτέρων του ἐξόδων.

γ. Τὰ ὄσπρια, ὅσον ὀρύζια, κίμηνον, σίσαμον κτλ. δεκατίζονται ξηρά, μετρούμενα, ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίους ἀλατισμένους, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ε. Τὰ σῦκα τῆς Μισηνῆς καὶ Καλαμῶν, ὅσα ξηραίνονται διὰ ν' ἀποταμιευθῶσιν ἀποδεκατίζονται εἰς ἥδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς. Τὰ κουκκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτίμησιν ἐὰν συμφωνήσωσιν ὅτε ἐνοικιαστὴς καὶ φορολογούμενος.

ζ. Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. α, β, γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἐξ ἰδίων τῆς ἐξόδων ἢ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀπο-

θήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ παραιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει καὶ πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκτὴν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατὰβλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ νὰ ζητῇ τὴν μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας, καθ' αἷς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, μὴ ἐπιδεχόμενας ἀναβολὴν, ὅσον εἰς σπορὰν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν συγκομιδῆν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καθ' ὅσον ἀποδεδειγμένως δὲν ἠθελεν ἔχει χρεῖαν ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ὀρισμένων δέκα ὥρων τοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τοῦ τυχόν μένοντος πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δέκα ὥρων χρόνου.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50—200 δρ. παρὰ τοῦ Πταισματοδικείου.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἥτις θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποποιηθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὅποια ἀφοῦ ἀποδείξει δεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβῃ παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος. Ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται ὁμῶς εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι 31 Δεκεμβρ. 1842. Ἡ μετακόμισις τοῦ γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Ἄρθρ. 32.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων, τῶν ἐντὸς τούτων εὐρισκομένων κλημάτων καὶ

Άρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι υπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς υποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

Άρθρ. 42.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρ. 34 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐκτιμητὴς θέλει διρρῖζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ μόνου τοῦ φορολογουμένου.

Άρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ ἀρτῇσωσι τοὺς εἰς εἶδη φόρους των, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορὰς των τὴν περὶ τούτου θέλησιν των πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται· ἀλλ' ἐὰν οἱ φορολογούμενοι καθ' ἣν περιπτώσιν τὸ δημόσιον εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ λογαριασμὸν του, προσκληθέντες τακτικῶς δὲν ἤθελον μεταφέρει τοὺς φόρους των εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, δύνανται νὰ υποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσι τούτους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς ἐνὸς ἐκάστου εἶδους, σχηματιζομένου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας μιᾶς ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀλλ' ὑποβαλλομένου προηγουμένως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας.

Άρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Άρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας, εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Άρθρ. 46.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Άρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνιον.

Άρθρ. 2.

Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπιμελεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, βοηθουμένων ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας.

Άρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων θέλει ἀρχίσει κατὰ τὸν Ἰούνιον, ἡ δὲ εἰσπραξίς τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν, ἅμα παρὰ τοὺς εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Άρθρ. 4.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῇ ὑποκρύπτων τὰ κοφίνιά του, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρ. 27 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ 1842.

Άρθρ. 5.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τοῦ άρθρ. 37, τοῦ ἐφετινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Άρθρ. 6.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

μίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκτάωσιν, εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. στοιχ. α'.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου·

1. Τὰ ἄχυρα·
2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ὅπου καὶ ἂν τοῦτο ἤθελεν κεῖσθαι·
3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον·
4. Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁμολογουμένως ἐνδεής·
5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος·
6. Ὁ ῥιζαρόσπορος·
7. Τὰ φύλλα τῶν ἰδιωτικῶν συκαμινομωραιῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ φορολογία τῶν βουκεσίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δικαίων προϊόντων, οἶον καπνῶν, κέρνων, κουκουναρίων, πατάσσης, πρινοκοκίου, τραγακάνθου, φλοιοῦ (φλούδας) κυτρινόκοκίου, (ἀλατζοχερίου). Τῶν πρινοκοκίων καὶ βαλανοκικιδίων κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον, μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἐὰν ἔλαβεν μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμως, ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχεν τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελεν τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ἰδιοκτήτης.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς εὐρίσκωνται ἤδη προαπερασισμένα, ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου διὰ τελεσιδικίων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἢ ἀποφασισθῶν τελεσιδικίως ἔπειτα, προτοῦ ὁμως γενῆ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν. Εἰς ταύτας τὰς δύο περιπτώσεις, ἂν καὶ ἡ διένεξις ἐκινήθη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἡ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ιδιώτην κάτοχον, ὑποχρεούμενον ὁμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρόντος ἁρθροῦ διατάξεις· τὸ δὲ δημόσιον θέλει ἀποζημιώσει τὸν ἐνοικιαστήν διὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἀναλογούντος μετὰ τὴν ἐπικαρπίαν μέρους τοῦ ἐνοικίου ἂν πρὶν μὲν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, ἀφοῦ δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς ἔκαμε τὴν τελευταίαν προσφορὰν του, ἐξεδόθη ἢ περὶ κατοχῆς ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου· ὡς αὖτις δὲ ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις, προῆλθεν, ἐνῶ ὁ ιδιώτης εἶχεν τὴν νόμιμον κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμως ὁ δικακάτοχος νὰ ἐξασφα-

λίση τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἢ ἐκβασίς τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὡς αὖτις δὲν προῦπαρχει περὶ αὐτοῦ τελεσιδικία· εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην. Ἐπιφυλάττεται ὁμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποράσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ὡς ἄνω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1842 διατίθενται εἴτε διὰ δημοπρασίας γινομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσις καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἄνωτέρω κανονιζόμενων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μετὰ τῶν γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτήσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἑνωσιν πολλῶν χωρίων, τοῦτο εἶστι τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύνανται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀνωτέραι προσφοραὶ, ἀλλ' ὅχι κατώτεραι τῶν 5 0/0 διὰ δύο ἢ καὶ πλεότερα χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὅλοκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀπόδειξιν πικραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ β' δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Ἐνωσίς πολλῶν δήμων δὲν συγχωρεῖται, ἐκτὸς ὅπου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων ἤθελε τοῦτο διαταχθῇ ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλεότερα χωρία συνενωμένα δημοπρασίας ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῆ συγχωρισμὸς ἀποπερατούμενος αὐθημερόν, κατὰ τὰς κανονισμένας ὥρας τῶν δημοπρασιῶν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μείναντος πλειοδότου καὶ

διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων τοῦ ἄρθρου 9, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, σχηματίζει πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ δημοπρασίαι ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὅποιον ὀφείλει ν' ἀποσιέλλῃ ἀμέσως ἐσφραγισμένον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπου θέλει ἀνοίγεσθαι εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξελέγξεως, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἂν ὅμως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τούτου τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἡ Γραμματεία ἤθελε λάβῃ νεωτέρας ἀξιοπίστους πληροφορίες κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πρόσοδοι δήμου ἢ χωρίου τινὸς ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν τῆς ἤδη ὑπολογισθείσης ἢ μικροτέραν κατὰ συνέπειαν ἀπροβλέπτων περιστάσεων, θέλει μεταβάλλει ἀναλόγως τὸν ἐλάχιστον ὅρον δικαιολογῶσα τὴν μεταβολὴν ταύτην δι' ἐκθέσεώς της, ἀναφερούσης ῥητῶς τὰς πληροφορίες, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται, ἐγκρίνει τὴν δημοπρασίαν, ἂν αὕτη ἔφθασεν ἢ ὑπερέβῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἂν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς φθάσῃ τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ γραφεῖόν της δὲν ἔγεινεν ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ πιθανὰ διδόμενα ὅτι αἱ πρόσοδοι ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφερθεῖσαν.

Ἄν δὲ ἔγειναι προσφορά ἀνωτέρω ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἢ ἡ Γραμματεία ἔχῃ διδόμενα νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ πρόσοδοι δημοπρατούμεναι ἐκ νέου δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἀνωτέραν προσφορὰν, διατάττει καὶ τοι ὑπερβάσῃ τῆς τελευταίας δημοπρασίας τὸν ἐλάχιστον ὅρον νέαν δημοπρασίαν, ἣτις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἐὰν φθάσῃ τὸν παρὰ τῆς ἰδίας Γραμματείας τεθέντα ἐπὶ τούτῳ νέον ὅρον. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν αἱ τελευταῖαι προσφοραὶ εἰς πρώτην ἢ δευτέραν δημοπρασίαν δὲν ἔφθασαν οὔτε τὸν ἀπ' ἀρχῆς τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, οὔτε τὸν μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς Γραμματείας ὀρισθέντα, ἐπὶ ἑλκτικῶν νέον ὅρον, ἡ Γραμματεία θέλει διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου τῶν φόρων δημοπράτησιν, ἂν δὲ αἱ προσφοραὶ, εἴτε τῆς πρώτης εἴτε τῆς δευτέρας δημοπρασίας φθάσουν τοῦλάχιστον τὸν νέον ἐλάχιστον ὅρον, ἐντὸς δὲ πέντε ἡμερῶν δὲν δοθῇ νέα προσφορὰ ἡ Γραμματεία θέλει ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, οἱ δὲ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τοὺς πλειοδότας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἐὰν εἰς δὲν ἐξαρκῇ πλειότερους, ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιόχρεον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιόχρεον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ, ἐντὸς 24 ὥρων, νὰ ὑπογράψῃ τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεῖχθη ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς, αἱ πρόσοδοι ἀναπλειστηριάζονται εἰς βάρος τοῦ 24 ὥρας ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἢ περὶ ἀναπλειστηριασμῶ ἀπόφασιν. Ἐπίσης ἀναπλειστηριάζονται αἱ πρόσοδοι ὡς ἀνωτέρω, εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐὰν αὐτὸς ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε τελευταῖος πλειοδότης· ἀλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰ, βάρος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁ ἀναπλειστηριασμὸς, νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διὰ νὰ προτείνῃ τοὺς τυχόν νομίμους λόγους, δι' οὓς ἤρνηθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ ἢ τὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς του.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, τῶν λεμονίων τῆς Τροιζήνης ὀρυζίων, κουκουλλίων, ἐλαίων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἐξαιροῦνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερώς κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικούς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἶδους· ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Τὰ περὶ διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκικιδίων θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερων νόμων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος τῶν δεκάτων τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων Μοναστηρίων συνεννοιάζεται μετὰ τὰ δεκάτα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων διατάττονται τὰ εἰκότα δι' ἰδιαίτερων διαταγμάτων.

ἐκεῖνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδῶται εἰς τὰς πρώτας χωρὶς τὰ γενομένας δημοπρασίας, τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλοῦν εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων πλειοδοτῶν.

Ἐνώσεις χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου. Αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρίων πλειοδοτησάντων, καθὼς καὶ αἱ παλαιαὶ αὐτῶν, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι, συναθροίζονται καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πολλῶν χωρίων πλειοδότου, ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνει τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου οὗτος ἢ μπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ κατὰ χωρίον πλειοδοτήσαντες μένουσι καὶ εἰς τοῦτον τὸν συναγωνισμὸν τελευταῖοι πλειστηριασταί, ἅπαντες οὗτοι θεωροῦνται ὑπόχρεοι, καὶ ἂν τυχὸν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν συναγωνισμὸν. Ἐπίσης οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων καὶ ἂν δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνισμὸν, οὐχ ἥττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς των, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον ὑπερβῇ αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν τὴν προσφορὰν τοῦ ἐνωτικοῦ πλειοδότου. Εἰς δὲ τὴν κατάστροφιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ σημειοῦνται ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς πρώτης προσφορᾶς των, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ προσφοραὶ ἐκεῖνων, οἵτινες δὲν ἔκαμαν νέαν προσφορὰν.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια των, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὑποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκασίον νὰ κάμωσι. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς, πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνουσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 12.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων.

Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, αἱ δὲ τῶν κατὰ πλειότερα χωρία συννηωμένα καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων δημοπρασιῶν πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως.

Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων ὁ διοικητὴς ὀρεῖται νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀρεῖται νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ ἀκυρώσει γενομέναι δημοπρασίαι τῶν νήσων θέλουν διακηρύττεσθαι κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία. Ἄν ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν περὶ τὰς δημοσιεύσεις τῶν διακηρύξεων ἀνωτέρω διατάξεων ἤθελον προέλθῃ ἀκύρωσις δημοπρασίας ὁ ἀποδειχθὲν αἴτιος ταύτης διοικητικὸς ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—200 δρ. ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 13.

Ὅταν ὁμᾶς φορολογούμενων κατοίκων χωρίου τινὸς θελήσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐρωδιωμένους μὲ τὰ χρεώδη πληρεξούσια ἐγγράφα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν. Ἄν τινες ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐνοικίαν, δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράψωσιν, ὑπογράφονται ἀντ' αὐτῶν δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς θέλει εἶσθαι ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου, εἰς ᾧ ὑπάγεται ἡ ἐνοικίασις αὕτη οὐδαμῶς ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς μὴ ὑπογράψαντας δημότας τὰ πληρεξούσια ἐγγράφα, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ὑπογράψαντας αὐτὰ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπάγονται πάντες οἱ λοιποὶ ἐνοικιασταί. Οἱ μὴ ὑπογράψαντες δημόται τὰ πληρεξούσια ἐγγράφα θεωροῦνται ὡς ἀπλῶς φορολογούμενοι, καὶ δὲν ἔχουσι πρὸς τοὺς ὑπογράψαντας ἄλλας ὑποχρεώσεις παρὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἐν γένει οἱ φορολογούμενοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρ. 14.

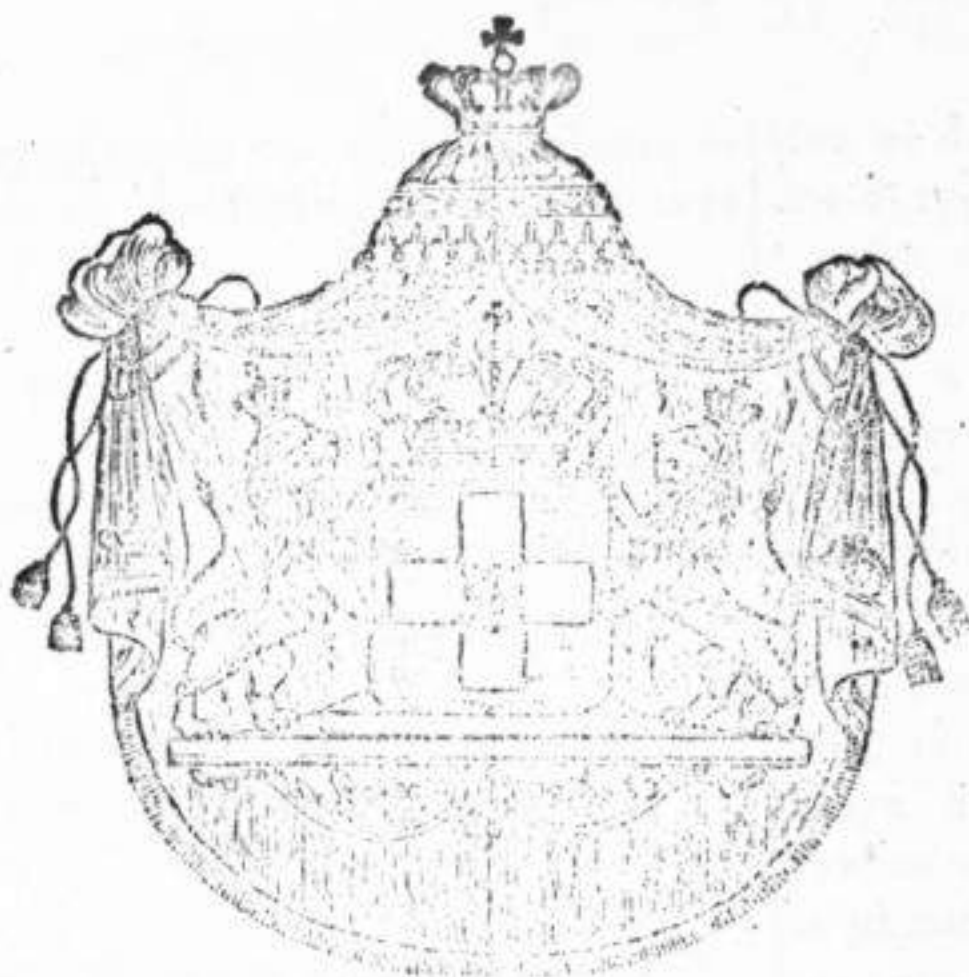
Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὠρισμένον τόπον, καὶ διαρκεῖ τριῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 ὥρων π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιωρισμέναι προθεσμίαι

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

1842

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι 1) Περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1842 ἔτος. — 2) Περί τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ τ. ἔτος.

ΝΟΜΟΣ

Περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1842 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικὸι φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α. Ὁ ἔγγειος φόρος·

δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ιδιοκτητῶν, ἐθνικῶν ἢ ἐθνικῶν ιδιοκτητῶν κτημάτων.

β. Ἡ ἐπικαρπία·

δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, ἐλαιοδένδρων, μωραιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος

τῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, μωραιῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικῶς καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους, χωρὶς τὴν ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀψωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνενὸς δικαιώματος λόγῳ ἐπικαρπίας, ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια, ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 / 00 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους, τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὁρισμένους προθε-

